УДК 342.9 https://doi.org/10.31548/law2020.04.016

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ КАРАНТИННИХ ВИМОГ (В УМОВАХ COVID 19)

Л.В. ГБУР, *кандидат юридичних наук,*
асистент кафедри адміністративного та фінансового права,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: liusiagbur@ukr.net

Анотація. *У статті досліджується адміністративна відповідальність за порушення правил карантинних вимог (в умовах COVID 19). 2020 рік став для України надзвичайно важким роком, як і для більшості держав Світу. Швидке розповсюдження вірусу COVID 19, стало поштовхом для прийняття органами законодавчої та виконавчої влади ряду нормативно-правових та підзаконних нормативно-правових актів, які спрямовані на його подальше не розповсюдження та стримування.*

Доведено, що актуальність дослідження полягає насамперед у тому, що ст. 44-3 КУпАП має активне застосування в даний час, адже хвороба COVID 19 і до сих пір вражає Україну та Світ, у зв'язку із чим, необхідним є пошук шляхів для мінімізації проявів такого негативного явища та недопущення масового розповсюдження, у тому числі за допомогою нормативно-правових заходів, одним із яких виступає адміністративна відповідальність.

Визначено, що урядом України, Верховною Радою України, Президентом України, органами виконавчої влади та місцевого самоврядування з моменту поширення вірусу, здійснюються відповідні нормативно-правові заходи спрямовані на подальше запобігання та недопущення масового ураження людей вірусом COVID-19.

З'ясовано, що адміністративна відповідальність за порушення правил карантину людей, стала необхідним та вимушеним кроком з боку законодавцям для подальшого запобігання масової захворюваності людей, від вірусу який вражає весь Світ і до сих пір.

Розроблено висновки, що адміністративна відповідальність за порушення правил карантину людей, може застосовуватися у наступних випадках: 1) порушення правил щодо карантину людей; 2) порушення санітарно-гігієнічних правил і норм; 3) порушення санітарно-протиепідемічних правил і норм.

Ключові слова: *адміністративна відповідальність, правопорушення, карантин, пандемія, хвороба, COVID 19, карантин людей, охорона здоров'я, коронавірусна хвороба*

Актуальність.

2020 рік став для України надзвичайно важким роком, як і для більшості держав Світу. Швидке розповсюдження вірусу COVID 19, стало поштовхом для прийняття органами законодавчої та виконавчої влади ряду нормативно-правових та підзаконних нормативно-правових актів, які спрямовані на його подальше не розповсюдження та стримування.

Саме з моменту перших фіксувань випадків у COVID 19 в України, 17 березня 2020 р. Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» чинний Кодекс України про адміністративні правопорушення було доповнено ст. 44-3, яка встановлює адміністративну відповідальність за порушення правил щодо карантину людей, до цього адміністративної відповідальності за вчинення подібних дій не існувало.

Не зважаючи на те, що чинний Кодекс України про адміністративні правопорушення (КУпАП), лише у березні 2020 р. було доповнено відповідною статтею, вітчизняні науковці досить активно почали досліджували дане питання та вказувати на позитивні та негативні моменти у її реалізації.

Актуальність дослідження полягає насамперед у тому, що ст. 44-3 КУпАП має активне застосування в даний час, адже хвороба COVID 19 і до сих пір вражає Україну та Світ, у зв'язку із чим, необхідним є пошук шляхів для мінімізації проявів такого негативного явища та недопущення масового розповсюдження, у тому числі за допомогою нормативно-правових заходів, одним із яких виступає адміністративна відповідальність.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Зважаючи на те, що інститут адміністративної відповідальності за порушення правил карантину в Україні є досить молодим, великої кількості, досліджень у даній сфері не здійснювалося. Проте, можливо відмітити, деяких науковців, що першими дослідили інститут адміністративної відповідальності за правопорушення за такі порушення, а саме: Б.В. Богдан, К.Л. Бугайчук, А.А. Вознюк, С.С. Ковальова, М.В. Лошицький, М.А. Самбор, О.П. Світличний, С.С. Чернявський.

Метою статті виступає дослідження інституту адміністративної відповідальності за порушення правил карантину (в умовах COVID-19).

Результати.

Рік назад, а саме 17 листопада 2019 р. стало відомо про першого хворого новим типом (штамом), невідомого вірусу – COVID-19. Ним виявився житель китайської провінції Хубей. Саме від нього стали заражатися інші. Обороти епідемія почала набирати в кінці грудня минулого року. У січні 2020 р. почали фіксувати перші випадки і в інших країнах. З тих пір у всьому Світі – виявили 55 млн. випадків COVID-19, понад мільйон 300 тис. людей не впоралися з хворобою.

В Україну епідемія дісталася у березні. З моменту поширення, випадків зараження COVID-19 виявили більш ніж в шість разів більше ніж в Китаї. Згідно з офіційними даними, до 17 листопада в нашій країні інфекцію виявили у 557 657 осіб, а через пов'язані з цим ускладнення померли 9 856 пацієнтів.

У той же час, варто відмітити, що урядом України, Верховною Радою України, Президентом України, органами виконавчої влади та місцевого самоврядування з моменту поширення вірусу, здійснюються відповідні нормативно-правові заходи спрямовані на подальше запобігання та недопущення масового ураження людей вірусом COVID-19.

Так, з моменту першого офіційно зафіксованого випадку більш ніж 70 нормативно-правових та підзаконних нормативно-правових актів прийнято для здійснення заходів, спрямованих на запобігання поширенню та ліквідацію спалахів коронавірусної хвороби, про що згадується в офіційному джерелі – Урядовий кур'єр, а серед основних ключових актів вказується на:

Закони України: Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо підвищення доступності лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, які закуповуються за кошти державного бюджету, та створення умов для закупівель у сфері охорони здоров'я за кошти державного бюджету; Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення лікування коронавірусної хвороби (COVID-19); Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19); Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з метою підвищення спроможності системи охорони здоров'я України протидіяти поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19); Про внесення змін до статті 39 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» щодо додаткових гарантій прав медичних та інших працівників, зайнятих у сфері захисту населення від інфекційних хвороб, та членів їх сімей;

Постанови КМУ: Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19; Про внесення змін до Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової та роздрібної торгівлі лікарськими засобами, імпорту лікарських засобів (крім активних фармацевтичних інгредієнтів); Деякі питання надання державної соціальної допомоги; Про затвердження Порядку використання коштів фонду боротьби з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, та її наслідками; Про встановлення карантину та запровадження посилених протиепідемічних заходів на території із значним поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2;

Розпорядження КМУ: Про тимчасове обмеження перетинання державного кордону, спрямоване на запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2; Про тимчасове закриття деяких пунктів пропуску через державний кордон та пунктів контролю і припинення в них пішохідного сполучення.

Таким чином, можливо сказати, що за останні 9 місяців розповсюдження COVID-19, в Україні певним чином сформовано систему нормативно-правових та підзаконних нормативно-правових актів, які певною мірою і впливають на загальний розвиток інституту адміністративної відповідальності за порушення правил карантину.

Щодо безпосереднього аналізу адміністративної відповідальності за такі правопорушення, необхідно зазначити, що 17 березня 2020 р. чинний КУпАП, було доповнено ст. 44-3 наступного формулювання: порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами, – тягне за собою накладення штрафу на громадян від однієї до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб – від двох до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян («Про запобігання поширенню...», 2020).

Щодо потреби у такому кроці, з боку законодавчого органу влади, то можливо відмітити, що у пояснювальній записці до Проекту Закону, реєстраційний номер № 3219 від 16 березня 2020 р., у якості обґрунтування необхідності ухвалення проекту даного закону зазначається, що наразі у Світі склалася надзвичайна ситуація, пов'язана з можливим виникненням пандемії COVID-19 у світі та епідемії в Україні.

У той же час, у висновку до зазначеного Закону, який підготовлений Головним науково-експертним управлінням (далі – ГНЕУ) вказується на те, що запропонована редакція викликає низку зауважень, адже сама назва статті є вужчою за її зміст та не охоплює такі форми об'єктивної сторони правопорушення, як порушення санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними захворюваннями. Поняття «карантин людей», є юридично некоректним щодо формулювання назви даної статті. На основі чого, ГНЕУ не погодилося з пропозицією проекту щодо встановлення адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених «іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними захворюваннями» («Висновок Головного науково-експертного управління...», 2020).

Тому, можливо сказати, що маємо певну прогалину у назві зазначеної статті, яка не відповідає її змісту, адже об'єктивні ознаки адміністративного правопорушення мають бути чітко викладені в статті (частині статті) Особливої частини КУпАП та зрозумілими для суб'єктів правозастосування. А наявність певної невизначеності є вкрай негативним та недопустимим проявом для законодавства про адміністративні правопорушення.

Проте, в обґрунтування, доцільності існування вказаної статті можливо, звичайно вказати на вкрай обмежений строк для прийняття важливих законодавчих змін щодо подальшого запобігання розповсюдженню COVID-19.

Таким чином, аналізуючи ст. 44-3, варто визначити її складові, а саме об'єкт, об'єктивну сторону, суб'єкт та суб'єктивну сторону.

Щодо об'єкту, то загальновідомо, що виділяють родовий та безпосередній об'єкт вчинення адміністративного

правопорушення. Так, родовим об'єктом адміністративного правопорушення,будуть суспільні відносини у сфері охорони праці та здоров'я населення, адже, ст. 44-3 КУпАП належить до Глави, що має назву «Адміністративні правопорушення в галузі охорони праці і здоров'я населення». У зв'язку із чим виникає необхідність у зверненні до Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», де під охороною здоров'я розуміється система заходів, яка здійснюються органами державної влади та органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, закладами охорони здоров'я, фізичними особами – підприємцями, які зареєстровані в установленому законом порядку та одержали ліцензію на право провадження господарської діяльності з медичної практики, медичними та фармацевтичними працівниками, громадськими об'єднаннями і громадянами з метою збереження та відновлення фізіологічних і психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимальній біологічно можливій індивідуальній тривалості її життя (абзац 9 ч. 1 ст. 3 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я»).

Крім родового об'єкту, важливе значення також має безпосередній об'єкт, яким на думку М.А. Самбор, є саме суспільні відносини із захисту населення від інфекційних хвороб, із запобігання виникненню і поширенню таких інфекційних хвороб людини, локалізації та ліквідації їх спалахів та епідемій, пов'язані із порушеннями правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм (Самбор, 2020: 157).

Об'єктивна сторона досліджуваного правопорушення відбивається в нормах статей Особливої частини КУпАП, зокрема в ст. 44-3 КУпАП, і включає в себе три таких складових: 1) порушення правил щодо карантину людей; 2) порушення санітарно-гігієнічних правил і норм; 3) порушення санітарно-протиепідемічних правил і норм.

Вказані діяння можуть бути вчинені у виді дії – активної поведінки, коли суб'єкт вчиняє дії, прямо заборонені законом, так і бездіяльності суб'єкта – пасивної поведінки, зумовленої невиконанням обов'язків суб'єктом, встановлених законом та визначених у рішеннях органів місцевого самоврядування. Крім того, важливо пам'ятати, що обов'язковим елементом об'єктивної сторони є посилання на те, що вказані норми і правила повинні міститися в нормах: 1) Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», 2) інших актах законодавства, 3) рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами.

Також, згідно зі ст. 5 КУпАП, сільські, селищні, міські, обласні ради мають право приймати в межах, що визначаються законами, рішення з питань боротьби зі стихійним лихом и епідеміями, які передбачають за їх порушення адміністративну відповідальність, а також рішення з питань боротьби з епізоотіями, за порушення яких відповідальність встановлено ст. 107 КУпАП.

Якщо, аналізувати ст.ст. 12-16 КУпАП та ст. 44-3 КУпАП, системно підходячи до аналізу змісту ст.ст. 12-16 КУпАП та ст. 44-3 КУпАП зауважимо, що суб'єктом адміністративної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, відповідальність за які передбачена ст. 44-3 КУпАП, є:

1) загальний суб'єкт – особа, яка досягла на момент вчинення адмі-

ністративного правопорушення шістнадцятирічного віку;

2) спеціальний суб'єкт – суб'єкт господарювання; посадові особи, наділені відповідними організаційно-розпорядчими та управлінськими повноваженнями.

Загальновідомо, що суб'єктивною стороною адміністративного правопорушення виступає психічне ставлення особи до вчиненого нею правопорушення. Суб'єктивна сторона має декілька складових, до яких належать вина правопорушника, а також мета й мотив його діяльності. Визначальне місце при цьому займає вина як найважливіша суб'єктивна основа, без якої правова відповідальність не може мати місця. Вина – основна й обов'язкова ознака суб'єктивної сторони будь-якого адміністративного проступку. Це психічне ставлення особи до вчиненого нею суспільно шкідливого діяння і його наслідків, яке виявляється у формі умислу або необережності (Бєлікова, 2013: 157).

Відповідно до норм ст.ст. 10, 11 КУпАП, адміністративне правопорушення може бути вчиненим умисно, коли особа, яка його вчинила, усвідомлювала протиправний характер своєї дії чи бездіяльності, передбачала її шкідливі наслідки й бажала їх або свідомо допускала настання цих наслідків, або з необережності, коли особа, яка його вчинила, передбачала можливість настання шкідливих наслідків своєї дії чи бездіяльності, але легковажно розраховувала на їх відвернення, або не передбачала можливості настання таких наслідків, хоч повинна була й могла їх передбачити.

Отже, адміністративне правопорушення, відповідно до ст. 44-3 КУпАП, може бути вчинено як умисно так і з необережності.

Таким чином, дослідивши умовно складові адміністративного правопорушення передбаченого ст. 44-3 КУпАП, варто відмітити, що в порушення правил карантину людей характеризується досить складною правовою природою, а для його повноцінного дослідження необхідним є звернення до ряду додаткових нормативно-правових актів.

У той же, час приймаючи Закон, яким було доповнено КУпАП ст. 44-3, законодавцем було допущено певні прогалини, на які икухує ряд науковців.

С.С. Ковальова справедливо зазначає, що сама норма ст. 44-3 КУпАП є бланкетною, тобто вона здійснює відсилання до значної кількості нормативно-правових актів, які регулюють правила карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм як загальнодержавних, так і виданих органами місцевого самоврядування, що в подальшому привело до значних труднощів при кваліфікації цього виду правопорушень (Ковальова, 2020: 160).

О.П. Світличний вказував на іншу проблему, яка стосується штрафу за порушення карантинних правил, який є найменшим у порівнянні з іншими країнами. Зокрема, в Сінгапурі штраф становить приблизно 7 тис. доларів, Північній Кореї – приблизно 8 тис. доларів, в США 10 тис., найвищі штрафи в Чехії – понад 100 тис. євро, і Канада, де штраф за ризик поширення коронавірусної інфекції може доходити до 700 тис. доларів. Варто зазначити, що існуючий в Україні штраф за не дотримання правил карантину та вжиті до цього часу превентивні заходи, які покликані, в першу чергу, уберегти українців від захворювання коронавірусом поки не в спромозі вплинути на стан захворюваністю COVID-19 (Світличний, 2020: 126).

Висновки і перспективи.

Таким чином, можливо дійти певних висновків, щодо адміністративної відповідальності за правопорушення пов'язані з карантином людей в умовах COVID-19.

Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину людей, стала необхідним та вимушеним кроком з боку законодавцям для подальшого запобігання масової захворюваності людей, від вірусу який вражає весь Світ і до сих пір. Така відповідальність може застосовуватися у наступних випадках: 1) порушення правил щодо карантину людей; 2) порушення санітарно-гігієнічних правил і норм; 3) порушення санітарно-протиепідемічних правил і норм.

Особливістю адміністративної відповідальності за порушення правил карантину людей є те, що обов'язковим елементом об'єктивної сторони є посилання на те, що вказані норми і правила повинні міститися в нормах: 1) Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», 2) інших актах законодавства, 3) рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами.

Таким чином, можливо підкреслити особливу роль перш за все місцевих органів у виданні спеціальних підзаконних нормативно-правових актів, що спрямовані на стримування розповсюдження хвороби COVID-19, що слугуватиме дотриманню особами відповідних карантинних правил та вимог.

Список використаних джерел

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення. Відомості Верховної Ради Української РСР. 1984. Додаток до № 51. Ст. 1122.
2. Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2: Постанова Кабінету Міністрів України від 11.03.2020 р. № 211. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/211-2020-п#Text (дата звернення: 17.11.2020 р.).
3. Пояснювальна записка 16.03.2020 р. до проекту закону України про внесення змін до до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникнення і поширення коронавірусної хвороби (COVID-19). URL: https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_ 1?pf3511=68397 (дата звернення: 17.11.2020 р.).
4. Висновок Головного науково-експертного управління на проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникнення і поширення коронавірусної хвороби (COVID-19)», реєстраційний номер № 3219 від 16.03.2020 р. URL: https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=68397 (дата звернення: 17.11.2020 р.).
5. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 р. № 2801-XII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text (дата звернення: 17.11.2020 р.).
6. Самбор М.А. Склад адміністративного правопорушення щодо порушення правил карантину людей. Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка. 2020. 2(90). С. 155–170.
7. Бєлікова О.В. Юридичний склад адміністративного правопорушення. Держава та регіони. Серія: Право. 2013. № 3 (41). С. 22–28.
8. Ковальова С. Відповідальність за порушення карантину та санітарних правил і норм щодо запобігання поширенню коронавірусної інфекції (COVID-19) в Україні. Право. Людина. Довкілля: науково-практичний журнал. 2020. 11(2). С. 158–168.

9. Світличний О. Діяльність публічної адміністрації у сфері протидії коронавірусу Covid-19. Право. Людина. Довкілля: науково-практичний журнал. 2020. 11(2). С. 124–132.

References

1. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainskoi RSR [Code of Ukraine on Administrative Offenses. Information of the Verkhovna Rada of the Ukrainian SSR] (1984). Dodatok do № 51, 1122 (in Ukrainian).
2. Pro zapobihannia poshyrenniu na terytorii Ukrainy hostroi respiratornoi khvoroby COVID-19, sprychynenoi koronavirusom SARS-CoV-2 [On prevention of the spread of acute respiratory disease COVID-19 caused by coronavirus SARS-CoV-2 on the territory of Ukraine]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukraïny 11.03.2020 № 211. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/211-2020-p#Text (in Ukrainian).
3. Poiasniuvalna zapyska 16.03.2020 do proektu zakonu Ukrainy pro vnesennia zmin do do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy, spriamovanykh na zapobihannia vynyknennia i poshyrennia koronavirusnoi khvoroby (COVID-19) [Explanatory note of 16.03.2020 to the draft law of Ukraine on amendments to some legislative acts of Ukraine aimed at preventing the occurrence and spread of coronavirus disease (COVID-19)]. Available at: https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=68397 (in Ukrainian).
4. Vysnovok Holovnoho naukovo-ekspertnoho upravlinnia na proekt Zakonu Ukrainy «Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy, spriamovanykh na zapobihannia vynyknennia i poshyrennia koronavirusnoї khvoroby (COVID-19)» [Conclusion of the Main Scientific and Expert Department on the draft Law of Ukraine «On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine Aimed at Preventing the Occurrence and Spread of Coronavirus Disease (COVID-19)»] (2020), reiestratsiynyi nomer № 3219 16.03.2020. Available at: https://w1.c1.rada.gov.ua (in Ukrainian).
5. Osnovy zakonodavstva Ukrainy pro okhoronu zdorovia [Fundamentals of the legislation of Ukraine on health care] (1992): Zakon Ukrainy 19.11.1992 № 2801-XII. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text (in Ukrainian).
6. Sambor, M.A. (2020). Sklad administratyvnoho pravoporushennia shchodo porushennia pravyl karantynu liudei. Visnyk Luhanskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav imeni E.O. Didorenka [The composition of the administrative offense for violating the rules of quarantine of people. Bulletin of Luhansk State University of Internal Affairs named after E.O. Didorenko], 2(90): 155–170 (in Ukrainian).
7. Bielikova, O.V. (2013). Yurydychnyy sklad administratyvnoho pravoporushennia. Derzhava ta rehiony. Seriia: Pravo [Legal structure of an administrative offense. State and regions. Series: Law], 3 (41): 22–28 (in Ukrainian).
8. Kovalova, S. (2020). Vidpovidalnist za porushennia karantynu ta sanitarnykh pravyl i norm shchodo zapobihannia poshyrenniu koronavirusnoi infektsii (COVID-19) v Ukraini. Pravo. Liudyna. Dovkillia: naukovo-praktychnyi zhurnal [Responsibility for violation of quarantine and sanitary rules and regulations for the prevention of the spread of coronavirus infection (COVID-19) in Ukraine. Law. Human. Environment], 11(2): 158–168 (in Ukrainian).
9. Svitlychnyi, O. (2020). Diialnist publichnoi administratsii u sferi protydii koronavirusu Covid-19. Pravo. Liudyna. Dovkillia: naukovo-praktychnyi zhurnal [Activities of the public administration in the field of coronavirus Covid-19. Law. Human. Environment],11(2): 124–132 (in Ukrainian).

L.V. Hbur (2020). ADMINISTRATIVE RESPONSIBILITY FOR VIOLATION OF QUARANTINE REQUIREMENTS (IN THE CONDITIONS OF COVID 19). *Law. Human. Environment, 11(4): 130-138. https://doi.org/10.31548/law2020.04.016.*

Summary. *The article examines the administrative liability for violating the rules of quarantine requirements (in terms of COVID 19). 2020 has become an extremely difficult year for Ukraine, as it is for most countries of the world. The rapid spread of the COVID 19 virus has prompted the legislature and executive to adopt a number of regulations and bylaws aimed at preventing its further spread and containment.*

It is proved that the relevance of the study lies primarily in the fact that Article 44-3 of the Code of Administrative Offenses is currently in active use, because COVID 19 still affects Ukraine and the world, and therefore it is necessary to find ways to minimize the manifestations such a negative phenomenon and prevention of mass dissemination, including through regulatory measures, one of which is administrative liability.

It is determined that the Government of Ukraine, the Verkhovna Rada of Ukraine, the President of Ukraine, executive authorities and local governments since the spread of the virus, take appropriate legal measures aimed at further preventing and preventing mass destruction of people by COVID-19 virus.

It was found that the administrative responsibility for violating the rules of human quarantine has become a necessary and forced step on the part of legislators to further prevent the mass morbidity of people from the virus that affects the whole world to this day.

Conclusions are developed that administrative liability for violation of human quarantine rules can be applied in the following cases: 1) violation of human quarantine rules; 2) violation of sanitary and hygienic rules and regulations; 3) violation of sanitary and anti-epidemic rules and regulations.

Keywords: *administrative liability, offense, quarantine, pandemic, disease, COVID 19, human quarantine, health care, coronavirus disease*